

NEVERWHERE

Neverwhere, Avustralyalı sekiz çağdaş sanatçının gerçek ile hayali benliklerimiz ve fantastik senaryolarla 'gerçek' arasındaki sınırları zorlayan çalışmalarını bir araya getiriyor. Bir sergideki işler yeni kimlikler öneriyor ve onları birer performans halinde sunuyor. Ancak söz konusu anlatılar büyük oranda hem görünür hem de görünmez - çoğunlukla da gizemli - dış etkenler tarafından belirlenmekte.

Neverwhere'de temsil edilen karakter ve kimlikler sanki gerçekliğin çatlaklarından başka bir yere, diğer tarafa, Neverwhere*'e düşmüş gibidirler.

Tabii ki Neverwhere; ulus, kimlik ve benliğin ifade edilis, biçim değişirme, çıkarsama şekillerini aklı getiren işleri bağlamında Avustralya olarak da okunabilir. Serginin girişinde Kathy Temin'in işi Bir Ciri Koala için Seçmeler (2004) bu önermeyi, aynı zamanda sürecin komplikasyonlarına işaret ederek sunuyor. Sanatçı New York'ta katıldığı bir "residency" programı sırasında, çilesen koalaları canlandırarak ABD'li ayuncular için ilan verir. Sonrasında bu seçmeleri filme çeker. Sonuçta çoğu, hayatlarında kanlı canlı koala görmemiş bu insanlar, işe bir koalanın -daha da genelinde bir Avustralyalı'nın - nasıl davranacağına dair kendi çıkarımlarını ve fantazilerini katarlar.

Marjinal karakterlerin davranışları, Mikala Dwyer'in Justene Williams'la beraber 2010'da gerçekleştirdikleri Kaptan Thunderbolt'un Kız Kardeşleri videosunda öne çıkarılır. Sanatçılar çizgili esir kıyafetleri, topuklu ayakkabı ve Avustralya çalılıklarını sıklıkna yeni olarak kullanan ilk Britanyalı kadınların başlıklarını giyerek, Sydney'deki Cockatoo Adasın'da daha önce hafifhane ve uyumsuz genç kadınlar için bir islahevi olarak kullanılan yuvralak bir süngiğe etraftan tımanmaya çalışırlar. Bir taraftan ölü kızların ruhunu diriltmeye çalışır, diğer taraftan da içlerine bu kızların ruhu girmiş gibi şiddetli bir şekilde metal bağlanıtlara vururlar. Bu aynı zamanda toplumlar arasındaki sınırlara saldırarak Avustralya'nın kolonyalizm geçmişi de görünür kılar.

Kadınlğın benzeri bir şekilde sınırları ihlal edildiğini Claire Lambe'in Paris'in meşum striptiz kulübü Crazy Horse'tan 1976 tarihli bir görüntüyü yeniden canlandırdığı Kainat Güzeli (2014) işinde de gözlemliiz. Bu işinde lambe gerçekçi vücut ölçülerine sahip Avustralyalı kadınlara kılden ayakkabılar giydirerek onların hareket kabiliyetlerini engeller. Ama bu aynı zamanda senaryoya absürd bir tavir da katar. Tabii ki bu eylem seyirciye sırt çevirmenin ilanı olarak da okunabilir ve kadınlar gücü izleyiciden geri almaya kararlı görünürler.

Tony Garifalakis politik ve estetik bir eylem olarak sansür mekanizmalarına ilgisini Çete Kanunu'nda yansıtır ve ulusal liderlerle askeri figürlerin sıralarını siyah sprey boyayla kapatarak (2013) güç ilişkilerini açığa çıkartacak şekilde işler. Lambe'in işinde olduğu gibi burada da imgeler hem toplumsal hem de politik gücün popüler kültürde ve toplumsal hayatlarımızda nasıl işaret edildiğini ve performans doküldüğünü vurgular.

Performans gerçekleştirme ve nesneleri performansa yönlendirme dürtüleri Neverwhere'in tüm işlerinde, ama özellikle Clare Milledge'in Akademik Kuşku: Okunsuzluğun Telsininin Sahnelenmesi'nde (2015) belirgindir. Sanatçı, izleyicilerini kendi yaratıcı ve kabule sanatı, mitoloji ve spirüitüelizm gibi birçok kaynaktan aldığı motiflerle bezediği karanlık dünyaya davet eder. Ancak Milledge tarafından icat edilen bu ritüellerin bilgisine de sadece sanatçının kendisi vakit gibidir. Biz izleyiciler, kullanan şeyin ne olduğundan hiçbir zaman emin olmayız. Mikala Dwyer'in tasarladığı dnyaları hatırlatır nitelikte burada da görünmez bir psikik enerji baskındır.

Tıpkı Milledge ve Dwyer'in işlerinde olduğu gibi Veronica Kent ve Leo Hubbard'ın eserlerinde de oyun önemli bir yer tutar. Ancak bunlar, masum bir teslimiyetten çok karanlık tahayyüllerle dolu tekinsiz oyunlardır. Bu belirsizliğin en tipik örneği ise güldürdüğü kadar korku ve nefret yaratmasından dolayı yoğun bir ikiliğe sahne olan palyaço figürüdür. Kent, bu çatışmayı sadece Palyaço Transferi #1 işinde (2010) deneye tabi tutulmakla kalmaz, uyuyan çocuğa anaç bir figürün, muhtemelen annesi olsa da aslında tek gözlü bir canavarın gözkulak olduğu Pelerin'inde de (2011) masaya yatırır. Söz konusu iş, anne ve çocuk arasında olduğu kadar nesne ve özne arasındaki karmaşık ilişkiyi de aklı getirir. Performans ve görme Hubbard'ın Göz Ameliyatları'nda da (2013) eşit derecede önemlidir. Sanatçı, göz şeklinde şekertlemeler üzerinde bir dizi ameliyat gerçekleştirir. Önce bu işlevsiz gözleri bir optometrist titizliğinde muayene eder, sonra da üzerlerinde bir cerrahın yapacağı işlemleri uygular. Son derece ciddi bir şekilde icra edilmesine karşın bu performans, tanıdık olanı yabancı kılabilmek için eninde sonunda kendini absürdün sınırlarına bırakır. Neverwhere'deki çoğu işte olduğu gibi burada da samimiyet ve hiciv arasında sürekli bir gidip gelme hali ve daha karanlık psikolojik dönemlere doğru bir eğilim vardır.

Çoğunlukla sömürge toplumlarının gözden uzak tarihini açığa çıkarmakla ilgilenen sanatçının işi yoğun bir şekilde kendi karmaşık kültürel arkaplanından beslenir. Andrew, insan kemiklerinin yanında nadir kitapların ve sömürge tarihiyle bağlantılı emerinin bulunduğu bir nadir kabinesi sunar. Tüm bu malzemelerin tuhaf şekillerde bir araya gelişinden kaynaklı gerginlik işin doğrudan okunmasını zorlaştırır. Ancak bu yeni birliktelikler diğer taraftan da yeni imkânlara, hikâyelere ve imalara geçit veren kişisel bir hikaye görevini üstlenir.

Kurgular, algılar ve fanteziler sergi boyunca sınır tanımaz bir şekilde birbiriyile kaynaşır. Eserler hâlihazırda varolan kültürel ve sosyal algılarımızı zorlayıp görmümeze ve halizıyla, ritüellerle kişisel ilişkilerimize dikkat çeker. Belirsiz bir zaman ve mekânda bekleyiş halinde bırakır, sonra da bir zamanlar bir yerde, Neverwhere'de düşüncelere dalırız.

Vikki McInnes
Melbourne Üniversitesi Victorian College of Art bünyesindeki Margaret Lawrence Gallery'nin Direktörü

*Neverwhere sergisi, ismini bildiğimiz Londra'ya paralel Aşağı Londra adında şirli bir dünyayı konu edinen kentsel bir fantezi romanı ve televizyon dizisinden alır (tiziide, bildiğimiz Londra, Yukarı Londra olarak adlandırılır). Konuşan sızların olduğu, zalim sultakların cirit attığı Aşağı Londra'da şehit de düzenbaz ve kapışılır. Diz, The Guardian gazetesi tarafından "ükkücü, eğlenceli ve son derece tuhaf bir çevre" olarak adlandırılmıştır. (Neil Gaiman, Neverwhere, Harper Collins, 1996; Türkiye çevirisi: Neverwhere, İtaki Yayınları, 2014)

NEVERWHERE

Neverwhere brings together the work of eight contemporary Australian artists to disturb distinctions between our real and imagined selves, between authentic and fantastical scenarios. Works in this exhibition perform and postulate identity however narratives are largely informed by external - often mysterious - forces, both seen and unseen. The characters and identities represented here all seem to have fallen through the cracks of reality and landed some place different, into an underside; somewhere that is Neverwhere.*

Neverwhere might be read here as Australia, of course, and the works suggestive of how nations, identities and selves are implied, inflected and inferred. At the exhibition's very outset, Kathy Temin's Audition for a pair of Koalas (2004) sets up this proposition, while simultaneously complicating it. During a residency in New York, the artist advertised for American actors to attend auditions and impersonate a pair of koalas mating, which she then filmed. Most people that came to her auditions had never seen a koala in the flesh, of course, and brought to the work their own projections and fantasies about how a koala - and, by extension, an Australian - might behave.

Behaviour of marginal characters is highlighted in Captain Thunderbolt's sisters, a video Mikala Dwyer made with Justene Williams in 2010. The two artists, dressed in striped prison outfits, bushranger helmets and high heels, clamber around a circular bunker on Sydney's Cockatoo Island - the site of a former prison and reform school for errant girls. Either invoking, or possessed by, the dead girls' spirits, the artists bash violently at the metal fixtures; citing Australia's colonial history at the same time hammering societal boundaries. Such transgressive female agency is also evident in Miss Universal (2014), Claire Lambe's recreation of a 1976 image from Crazy Horse (the infamous Parisian cabaret). In this work, Lambe selects Australian women with real body types, and forces her subjects into clay shoes, impeding their movement but lending an air of absurdity to the scenario. Of course, it can be seen as a powerful statement to turn your back to the audience and these women seem determined to wrestle power back from the viewer.

Power relations are clearly at work in Tony Garifalkis' Mob Rule (2013), in which the artist has obscured the faces of national leaders and military figures with black spray paint, referencing his interest in forms of censorship as both a political and an aesthetic gesture. As with Lambe's work, these images serve to draw attention to the ways in which power (both social and political) is signified and performed through popular culture and in our collective imagination.

The urge to perform, or make things perform, is evident in each of the works in Neverwhere, but perhaps most explicitly in Clare Milledge's Academic Suspicion: Staging a Hermeneutics of Incommensurability (2015). The artist invites active participants into the shadowy world she has created, which is full of motifs she has borrowed from tribal art, mythology and spiritualism among other sources. However, Milledge's rituals seem to be invented by and only known to the artist and, as viewers, we are never quite sure what is being celebrated. As in the worlds crafted by Mikala Dwyer, invisible psychic energy abounds.

Play is important, too; in the works of Milledge and Dwyer, but also in those by Veronica Kent and Lou Hubbard. But these are deeply unsettling forms of play; full of dark imaginings rather than innocent abandonments. Typifying this ambivalence is the figure of the clown; a keenly divisive figure, engendering fear and loathing, as much as it does laughter. This contradiction is tested by Kent in Clown Transfer #1 (2010) but also in Cloak (2011), in which a resting child is watched over by a maternal figure - presumably her mother but, in fact a monstrous one-eyed character. The work conjures a complex relationship between mother and child, but also between subject and object. Performing and seeing are equally important in Hubbard's Eye Ops (2013), for which the artist enacts a series of operations on confectionary eyeballs, examining the dysfunctional eyes as an optometrist might, before performing the necessary corrections as a surgeon would. Though performed in deadly earnest, the work ultimately relies on absurdity to render the familiar so strange. As with much in Neverwhere, there is a continually shifting stance between sincerity and satire and a propensity towards darker psychological turns.

Interested in uncovering the often-invisible histories of colonial societies, the artist's work is deeply informed by his own mixed cultural background. Andrew offers a wunderkammer filled with human bones alongside rare books, objects and ephemera relating to the legacy of colonization, fraught with strange juxtapositions that problematize any straight reading of the work. These new combinations, however, function as a personal exploration charged with new possibilities, stories and implications.

Such merging of facts, fictions and fantasies runs rampant throughout the exhibition. Works challenge given cultural and social perceptions and draw attention to the unseen and to our own personal relationships with memory and ritual. We are left suspended in a time and space of uncertainty and contemplation: some place and anytime. Neverwhere.

Vikki McInnes
Director of the Margaret Lawrence Gallery at the Victorian College of the Arts, The University of Melbourne.

* Neverwhere, the exhibition, takes its title from an urban fantasy novel and television series set in London Below, a magical realm that coexists with the familiar city of London (referred to as London Above). London Below is a dark mysterious place, where talking rats and violent assassins run wild, and magic is slippery and capricious. The series was pronounced in The Guardian as "a creepy, funny and deeply odd gem". (Neil Gaiman, Neverwhere, HarperCollins, 1996).

1970 Sidney doğumlu. Wiradjuri kökenli sanatçı Melbourne, Avustralya'da yaşayıp çalışıyor.

Brook Andrew; neon, enstalasyon, performans ve video işleriyle kültürel ve tarihi algılarımıza meydan okuyan çalışmalara imza atıyor. Sanatçı Melbourne’de Tolarno Galleries’de, Paris ve Brüksel’de ise Galerie Nathalie Obadia tarafından temsil edilmekte.

Born 1970, Sydney, of the Wiradjuri nation; lives and works in Melbourne, Australia.

Born 1970, Sydney; lives and works in Sydney, Australia.

Born 1962, Macclesfield, United Kingdom; lives and works in Melbourne, Australia.

Brook Andrew uses neon, installation, performance and video to challenge cultural and historical perceptions.He is represented by Tolarno Galleries, Melbourne and Galerie Nathalie Obadia, Paris and Brussels.

BROOK ANDREW

Anatomie de la mémoire du corps: Au-delà de la Tasmanie 2013 (detail) Wood, glass, rare books, paper, bone Courtesy of the artist and Galerie Nathalie Obadia, Paris and Brussels

1970 Sidney doğumlu; Sidney'de yaşayıp çalışıyor.

Clare Milledge hem bilgi yüklü hem de çekici, ancak aynı zamanda da şaşırtıcı ve kafa karıştırıcı olabilen enstalasyonlarında resim, tekstil ve heykeli bir araya getirerek bilim, doğa ve dille ilişkisini ele alıyor. Sanatçı Sidney'de The Commercial tarafından temsil edilmekte.

Born 1970, Sydney; lives and works in Sydney, Australia.

Born 1970, Sydney; lives and works in Sydney, Australia.

Clare Milledge produces complex installations comprising paintings, textiles and sculptures that are highly informed and engaging - but also slippery and ambivalent - to consider our relationship to science, nature and language. She is represented by The Commercial, Sydney.

CLARE MILLEDGE

Psychomagic: Dead Matters 2014 Installation and performance Courtesy of the artist and The Commercial, Sydney

1962 Macclesfield (İngiltere) doğumlu; Melbourne'de yaşayıp çalışıyor.

20 yıldır heykelin malzeme olanaklarını ve dönüştürme gücünü toplumsal cinsiyet, sınıf ve cinsellik kalıplarını sarsmak için kullanan sanatçı, son dönemde nesne/form ve imge/fotoğraf ilişkisini de çalışmalarına ekledi. Lambe, Melbourne'de Sarah Scout Presents tarafından temsil edilmekte.

Born 1962, Macclesfield, United Kingdom; lives and works in Melbourne, Australia.

Born 1962, Macclesfield, United Kingdom; lives and works in Melbourne, Australia.

Over the past two decades, Claire Lambe has utilised the material and transformative possibilities of sculpture - and more recently the relationships between object/form and image/photograph - to unsettle conventional notions of gender, class and sexuality. She is represented by Sarah Scout Presents, Melbourne.

CLAIRE LAMBE

Miss Universal (with Phebe Schmidt) 2015 Digital Print 180 x 400 cm Courtesy of the artists

1968, Sidney doğumlu; Melbourne'de yaşayıp çalışıyor.

Temin'in işleri kamusal ve özel, anıtsal ve eviçi, samimi ve ironik gibi ikiliklerde içkin olan çelişiklere odaklanıyor. Hem minimal hem de duygusal olan anıtsal heykelleri 1970'lerin dekorasyon anlayışını da aklı getiriyor. Sanatçı Melbourne'de Anna Schwartz Gallery, Sidney'de ise Roslyn Oxley9 tarafından temsil edilmekte.

Born 1968, Sydney; lives and works in Melbourne, Australia.

Born 1968, Sydney; lives and works in Melbourne, Australia.

Kathy Temin's work engages the inherent contradictions of dualities such as public and private; monumental and domestic; sincere and ironic. She is represented by Anna Schwartz Gallery, Melbourne and Roslyn Oxley9 Gallery, Sydney.

KATHY TEMIN

Pet Tomb: Tina 2014 Synthetic fur, MDF and filling 178 x 100 x 110 cm Courtesy of the artist and Anna Schwartz Gallery

Vikki McInnes would like to thank the artists for their wonderful work and inspiring conversations; Nil Nuhoglu and her terrific team at Gaia Gallery for their collaborative spirit; Michelle Wild and the Australian Embassy for the superb support; Sarah Bond and Asialink for the incredible collegiality and for making it all happen.

The Asialink Visual Arts Touring Exhibition Program is supported by the Australian Government through the Department of Foreign Affairs and Trade.

1957 Brisbane doğumlu; Melbourne'de yaşıyor çalışıyor.

Hubbard'ın heykel ve video çalışmaları eğitim ve teslimiyet mekanizmalarına odaklanırken, işlerinde çoğu zaman nesnelere, kurallarını kendisinin koyduğu baskılara tabi tutuyor. Sanatçı Melbourne'de Sarah Scout Presents tarafından temsil edilmekte.

Born 1957, Brisbane; lives and works Melbourne, Australia.

Lou Hubbard's video and sculpture practice focuses on training and submission, with the artist often subjecting objects to various modes of duress through which they must yield to her rules. She is represented by Sarah Scout Presents, Melbourne.

LOU HUBBARD

*Eye Ops
2013
Film still from 5 channel HD video looped, with sound
Courtesy of the artist and Sarah Scout Presents, Melbourne*

1959 Sidney doğumlu; Sidney'de yaşıyor çalışıyor.

Dwyer'in belirsizlik ve çatışmayla dolu karmaşık enstalasyonları belirgin tanımlamalara karşı koymakta ve çoğu zaman izleyiciyi katılıma davet etmekte. Sanatçıyı Melbourne'de Anna Schwartz Gallery, Sidney'de Roslyn Oxley9 Gallery temsil ediyor.

Born 1959, Sydney; lives and works in Sydney, Australia.

Mikala Dwyer's complex installations are full of uncertainties and contradictions, never lending themselves to definitive interpretations, and her work often invites viewers to participate. She is represented by Anna Schwartz Gallery, Melbourne and Roslyn Oxley9 Gallery, Sydney.

MIKALA DWYER

*Captain Thunderbolt's Sisters (with Justene Williams)
2010
Film still from single channel video, 1:08:40mins, 4:3, black and white, sound
Courtesy of the artists and Roslyn Oxley9 Gallery, Sydney*

1964 Melbourne doğumlu; Melbourne'de yaşıyor çalışıyor.

Fotoğraf, kolaj, heykel ve enstalasyon alanlarında çalışan Tony Garifalakis'in işleri iktidarın yanı sıra, politik, toplumsal, dini kurumlarla sanat kurumlarının meşruiyetini sorgular. Tony Garifalakis, Adelaide'da Hugo Michell Gallery tarafından temsil edilmekte.

Born 1964, Melbourne; lives and works in Melbourne, Australia.

Working across photography, collage, sculpture and installation, Tony Garifalakis's artworks question the power and legitimacy of political, social, religious and artistic institutions. He is represented by Hugo Michell Gallery, Adelaide.

TONY GARIFALAKIS

*Untitled #28 from the Mob Rule (Family) series
2014
Enamel on C Type Print
60 cm x 40 cm
Courtesy of the artist and Hugo Michell Gallery, Adelaide*

1970 Sidney doğumlu; Melbourne'de yaşıyor çalışıyor.

Kent'in eserleri imge, güzellik ve psikik enerji alanlarını ve bunların zaman ve mekana bağlı olarak nasıl dönüşüp değiştiğini inceliyor. Sanatçı, Melbourne'de Sarah Scout Presents tarafından temsil edilmekte.

Born 1970, Sydney; lives and works in Melbourne, Australia.

Veronica Kent's works explore image, beauty and psychic energy, and how they might each shift and change through time and space. She is represented by Sarah Scout Presents, Melbourne.

VERONICA KENT

*Cloak
2011
Digital Collage
150 cm x 120 cm
Courtesy of the artist and Sarah Scout Presents, Melbourne*

GAIA GALLERY

İstiklal Caddesi Elhamra Pasajı
No.130 Daire 501
Beyoğlu, İstanbul, Türkiye
T +90 212 243 49 73
gaia@gaiagallery.com
www.gaiagallery.com

bizi takip edin >> @gaiagallerytr

GAIA GALLERY

Neverwhere
14.08 - 12.09.2015